

[Vagn Bro.]

lægger afgørende Vægt paa, at man faar en saadan sidste endelig Afgørelse, at man ogsaa under en eller anden Form kunde drage dette Spørgsmaal ind under Forhandlingerne. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister finder det afgørende at faa Hovedsynspunktet gennemført, og at vi kan forhandle om de forskellige Enkeltheder.

Jeg skal hertil kun føje, at vi ogsaa lægger megen Vægt paa, at de Lægmand, der skal dømme paa disse Omraader, kommer til at virke noget hyppigere, men det er jo et rent faktisk Spørgsmaal, som kan drøftes nærmere.

Jeg tror, det er rigtigt, at vi straks siger vor Mening om et andet Punkt, nemlig om Ændringen for Højesterets Vedkommende, Indførelsen af den offentlige Votering og ikke mindst Delingen af Højesteret. Her tror jeg ikke, mit Parti for Øjeblikket kan være med. Det er vor Anskuelse, at Højesteret i Dag staar med afgjort Autoritet, det er endvidere vor Anskuelse, at det var og er rimeligt, naar vi har en god Lovgivning — hvad vi jo haaber, vi har her til Lands —, at vi da har en øverste samlet og enig Afgørelse i sidste Instans, saaledes som nu gennem Højesteret. Jeg vil ikke bestride, at der er Medlemmer i mit Parti — jeg hører for Resten selv til dem —, der meget vel kunde drøfte Spørgsmaalet om offentlig Votering, men jeg tror ikke, det i Øjeblikket vil være muligt at samle afgørende Tilslutning fra mit Partis Side paa dette Omraade, og derfor vil jeg gerne sige til i Tide.

Nævningernes Deltagelse i Strafadmaalingen er heller ikke et Spørgsmaal, som afskrækker os. Jeg vil tværtimod tro, det vilde være rimeligt at prøve at finde en Form, hvorunder Nævninger ikke kun skulde være isoleret knyttet til Bevisspørgsmaalets Afgørelse, men ogsaa kunde faa Lejlighed til at drøfte Udmaalingen. Jeg maa ganske vist føje til — det tror jeg, den højtærede Minister vil give mig Ret i —, at dette Krav i Dag er mindre berettiget, end det var under den gamle Straffelov. Under den gamle Straffelov, hvor vi paa en Række Omraader havde strengere Straffe, og navnlig mindre Spillerum, er det givet, at Muligheden for en meget stærk Dom kunde indvirke paa Nævningernes Afgørelse. I Dag, hvor Minimum gaar saa overmaade lavt ned og der er større Spillerum, vil det maaske være af mindre Betydning, at der findes den i og for sig urimelige Ordning, at Nævningerne er begrænset til selve dette at afgøre Skyldspørgsmaalet, men ikke har Indflydelse paa Strafadmaalingen.

Men i samme Forbindelse vil jeg gerne føje til, at vi drøftede i sidste Udvalg — og det har jeg maaske Lov til at nævne her — ogsaa en Form for det juridiske Elements — jeg vil ikke sige Deltagelse i, men Tilstedeværelse under selve Nævningernes Virksomhed. Hvorledes denne nærmere skulde udformes, kan vi jo drøfte senere; men jeg tror, at hvis den kan faa en saadan Form, at det ikke betyder noget Indgreb i Nævningernes faktiske og retlige Suverænitet, vil den kunne faa væsentlig Betydning, navnlig med Hensyn til Besvarelse af Spørgsmaal, som mange Lægmand nok kunde ønske besvaret, i det Øjeblik de staar foran at skulle afgive deres Kendelse i Skyldspørgsmaalet. Jeg vil haabe, man kunde opnaa en Ordning paa dette Punkt, hvorved altsaa baade, som Forslaget gaar ud paa, Nævningerne faar Lejlighed til at være medbestemmende ved Strafadmaalingen, og hvor ogsaa det juridiske Element kunde være til Stede ved Nævningernes Virksomhed.

Det er nogle af de Synspunkter, vi vil lægge til Grund under de kommende Forhandlinger, og jeg skal slutte med at tilsige mit Partis Medvirken. Jeg kan ikke love nogen hurtig Afgørelse, men jeg kan for min Part love en interesseret Deltagelse i Behandlingen af de Spørgsmaal, Lovforslaget stiller, og eventuelt andre, som ogsaa ad Aare kunde presse sig paa til en Afgørelse.

Pürschel: Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag kan jeg i det hele henholde mig til mine Udtalelser sidste Aar og skal ikke trætte med Gentagelse af dem. Jeg formede ved sidste Aars Udvalgsbehandling nogle af de Tanker, jeg havde fremført ved Lovens Behandling her i Salen, i Ændringsforslag, og jeg kan jo ikke sige, at de netop blev mødt med den mest levende Interesse, men der er jo ikke andet at sige dertil, end at den første Tid efter at et Sædekorn er kommet i Jorden, kan man ikke vente, at der skal ske store Bevægelser i Jordskorpen ovenover, men det kan jo være, at den en Gang begynder at hæve sig. Jeg har i saa Henseende et lille Foraarsstegn at pege paa i Dag, nemlig den Udtalelse, der fremkom fra den ærede socialdemokratiske Ordfører om, at Nævningerne ved deres Afgørelse af Skyldspørgsmaalet jo vanskeligt kunde undgaa at skele til Spørgsmaalet om Strafadmaalingen. Det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne, er her inde paa Betragtninger, som jeg gentagne Gange har gjort mig til Talsmand